

ਮੇਰਵਿਨ ਕੋਟੀਨਹੋ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਕਸਟਮ ਦੇ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਬੰਬੇ ਅਤੇ ਐਸਸੀ ਜੈਸਿੰਘਾਨੀ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ।"

(6) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ 1 ਕੋਣ ਤੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਟੈਪੋਟਿਓ ਯੋਗਤਾ ਰਹਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਜੇਵੀ ਗੁਪਤਾ ਜੇ.

ਦਰਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਰਣਬੀਰ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1988 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 1215 ਅਤੇ

1989 ਦਾ ਸੀ.ਐਮ. ਨੰਬਰ 152-ਸੀ77

3 ਫਰਵਰੀ 1989

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਅਰਬਨ ਰੈੱਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III)— ਐੱਸ. 13— ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ—ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ- ਉਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ — ਗੈਰ-ਖੁਲਾਸੇ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ— ਅਨੁਕੂਲ ਮਨ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ—ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ — ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਦੁਕਾਨ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਬੰਦ ਰਹੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਉਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨਾਲ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ 6 ਅਗਸਤ, 1980 ਨੂੰ ਲਾਪਤਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਸਦੇ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਬੇਚੈਨੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਚਲੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਠੀਕ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਖਾਸ ਮਿਆਦ ਦਾ ਸ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਉਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।
(ਪੈਰਾ ੮)।

ਦਰਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਰਣਬੀਰ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.)

ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਰੋਪੜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 3 ਮਈ, 1988 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸ੍ਰੀ ਐਮ ਐਸ ਸਾਹਮੀ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਰੋਪੜ, ਮਿਤੀ 28 ਫਰਵਰੀ, 1983 ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ 3 ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

(2) 1989 ਦਾ ਐਮ. ਨੰਬਰ 152/ਸੀ.ਆਈ.ਆਈ.

ਆਰਡਰ 22, ਨਿਯਮ 3 ਅਤੇ 11 ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 151 ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੰਬਰ 1, ਜੋ ਕਿ ਦਰਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3, ਜੋ ਦਰਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਹਨ, ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਜਿਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਦਰਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ 6 ਸਤੰਬਰ 1980 ਨੂੰ ਘਰ ਛੱਡ ਕੇ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਹੀ ਇਹ ਦੁਕਾਨ ਵਿਵਾਦਾਂ 'ਚ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਕੂਲੀ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਕੁਝ ਸਾਮਾਨ ਅਤੇ ਕਰਿਆਨਾ ਦਾ ਸਮਾਨ ਵੇਚ ਕੇ ਬਕਾਇਦਾ ਵਿਵਾਦ 'ਚ ਦੁਕਾਨ ਚੱਲਾ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਦਰਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਕੋਈ ਕਸਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ। ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਹੋਰ ਜਾਇਦਾਦ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਜੈਸ਼ੀ ਠਾਕੁਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਜੀ.ਸੀ ਗਰਗ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਕੇ.ਐਲ ਮਲਹੋਤਰਾ ਦੇ ਨਾਲ। ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਸੀਬੀ ਗੋਇਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੇ.ਵੀ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.-

(1) ਇਸ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਇਸ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਸਿਵਲ ਮਿਸਲ ਲੇਨੀਅਸ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 152-ਸੀਆਈਆਈ ਆਫ 1989 ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਰਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 108 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਦਰਖਾਸਤ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਸੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ।

(3) ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਰਣਬੀਰ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸੌਤਿਆ ਗੁਪਤਾ ਨੇ 8 ਸਤੰਬਰ 1980 ਨੂੰ ਇੱਕ ਇਜ਼ੈਕਟਮੈਂਟ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਰਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ।

ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਦੇ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1972 ਤੋਂ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਸੀ। ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਸ਼ੀਮਤੀ ਸੀ। ਰਾਜ ਰਾਣੀ ਨੇ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ ਦਰਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਦਿਮਾਗੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਦੇਖ-ਭਾਲ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਮਨ ਦੀ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਉਹ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲੜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਟਰੇਲਰ ਨੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੁੱਦਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ; ਕੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਦਿਮਾਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ? ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, - 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1982 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ, -

“ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਭਾਵੇਂ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੁੰਦਾ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਹ ਘਰ ਛੱਡ ਕੇ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਦੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਤ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਰਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸ ਦਾ ਠਿਕਾਣਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 32 ਨਿਯਮ 15 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਜਾਂ ਅਗਲੇ ਦੋਸਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਰਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਮਾਨਸਿਕ ਰੋਗ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ। ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।”

ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਇਜੈਕਟਮੈਂਟ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ 6 ਅਗਸਤ 1980 ਤੱਕ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰੀ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ। ਉਸਨੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਰੀਕ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਟੈਂਡਰ ਦਿੱਤੇ, ਪਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਟੈਂਡਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਟੈਂਡਰ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੋਈ ਠੋਸ ਅਤੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜੋ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਦੇ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਦਰਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਰਣਬੀਰ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.)

ਕਾਰਨ. ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - 28 ਫਰਵਰੀ, 1983 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਵਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਟੈਂਡਰ ਸ. ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਚਾਲ ਰਾਜ ਰਾਣੀ ਅਵੈਧ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਦੇ ਲਗਾਤਾਰ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, 3 ਮਈ, 1988 ਨੂੰ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

I.L.R. Punjab and Haryana**(1989)2**

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਿਆਦ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਦੇ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਿਆਦ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਸਹੀ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਕਤ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਬਿਲਕੁਲ ਗਲਤ ਸੀ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ *ਕਰਮ ਚੰਦ ਜੋਸ਼ੀ* ਬਨਾਮ *ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ*, (1) ਅਤੇ *ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ *ਰਾਮ ਮੂਰਤੀ*, (2) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ *ਬੂਟਾ ਰਾਮ* ਬਨਾਮ *ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ*, (3) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(5) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਕੀਲ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਬਣਾਏ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ ਦਾ ਵੀ ਉਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਬਿੱਕਰ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਇਮਾਰਤ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜੋ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਕੇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਸਹੀ ਪਾਇਆ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਜੈਕਟਮੈਂਟ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਿਆਦ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨਾਲ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਵਿੱਚ

- (1) 1977 ਕਿਰਾਇਆ ਕਾਨੂੰਨ ਰਿਪੋਰਟਰ 779.
- (2) 1981(2) ਕਿਰਾਇਆ ਕਾਨੂੰਨ ਰਿਪੋਰਟਰ 448.
- (3) 1987 ਹਰਿਆਣਾ ਕਿਰਾਇਆ ਰਿਪੋਰਟਰ 617.

ਵਿਦਵਾ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ *ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼* ਬਨਾਮ *ਸ਼ੀਤਲ ਪਰਸ਼ਾਦ*, (4) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ *ਭਗਤ ਰਾਮ* ਬਨਾਮ *ਰਾਮਜੀ ਦਾਸ*, (5) ਅਤੇ *ਜਸਵੰਤ ਕੌਰ* ਬਨਾਮ *ਸਰਲਾ ਦੇਵੀ*, (6) 'ਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬੋਝ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ 'ਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਲਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(6) ਮੈਂ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

(7) ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 3(ਬੀ) ਵਿੱਚ ਇਜੈਕਟਮੈਂਟ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਦੇ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਰਾਜ ਰਾਣੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

“ਇਹ ਪੈਰਾ ਗਲਤ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ 6 ਅਗਸਤ, 1980 ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦਿਮਾਗੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੱਕ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ. ਬਿਨੈਕਾਰ ਬੇਰਹਿਮ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ ਜੋ ਪੂਰੀ

ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦਰਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ 6 ਅਗਸਤ 1980 ਨੂੰ ਦਿਮਾਗੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਚੈਨੀ⁴ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਘਰ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਖਾਸਤ ਝੂਠੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਵੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਜ ਰਾਣੀ ਅਗਲੀ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਦੁਕਾਨ ਚਲਾ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਆਧਾਰ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਅਤੇ ਝੂਠਾ ਹੈ।”

ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਰਣਬੀਰ ਗੁਪਤਾ, ਗਵਾਹ-ਬਾਕਸ ਵਿੱਚ AW 1 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਦੁਕਾਨ ਦਸੰਬਰ, 1980 ਤੱਕ ਬੰਦ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਸ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਛੇ ਜਾਂ ਸੱਤ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਬੰਦ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦਰਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਪਿਛਲੇ 1J/1J ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੁਕਾਨ ਉਸਦੇ ਘਰ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੇ ਨੇੜੇ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਆਨ 31 ਜਨਵਰੀ 1983 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਨੋਕ ਚੰਦ, AW 2, ਜਿਸ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਨੇੜੇ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਦਾ ਬਿਆਨ ਹੈ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰੀਬ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਦੁਕਾਨ ਬੰਦ ਰਹੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਦਰਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਦੀ

- (4) 1982(1) RLR 131.
- (5) 1982(2) RLR 428.
- (6) 1987(2) RLR 246.

ਕੁਲਦੀਪ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਜੀ. ਆਰ. ਮਜੀਠੀਆ, ਜੇ.)

ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੇਟੀ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਵਿਵਾਦ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਰਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਲਗਾਤਾਰ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(8) ਇਹ ਸਬੂਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦਰਸ਼ਨ ਕੁਮਾਰ ਮੰਦਬੁੱਧੀ ਸੀ; ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਪਤੀ 6 ਅਗਸਤ 1980 ਨੂੰ ਘਰ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਸਬੰਧੀ ਪੁਲੀਸ ਕੋਲ ਰਿਪੋਰਟ ਵੀ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਮੰਦਬੁੱਧੀ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਦੁਕਾਨ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਬੰਦ ਰਹੀ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਉਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਨਾਲ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ, 6 ਅਗਸਤ 1980 ਨੂੰ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਬੇਚੈਨੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਚਲੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਰੇ ਹੋਏ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ, ਪਰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਹੀ ਦਿਮਾਗ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ, ਉਸ ਖਾਸ ਮਿਆਦ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਉਸ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(9) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਰਣਾ ਨਿਰਣਾ

ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ

ਸਿੰਘ

ਜੀਆਰ ਮਜ਼ੀਠੀਆ ਜੇ.

ਕੁਲਦੀਪ ਰਾਏ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਸ਼ਰਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 893.

ਫਰਵਰੀ 1989

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ (1908 ਦਾ V)- O. 5, ਆਰ.ਐਲ. 20- ਬਦਲੀ ਸੇਵਾ—ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਆਰਡਰ—ਅਜਿਹੇ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ।